

عدالتخواهی نامزدهای ریاست جمهوری

کسانی که احساس مسئولیت نموده و خود را در قد و قواره مسئولیت مهمی چون ریاست‌جمهوری دیده‌اند برای اخذ رأی، شعارهای مختلفی سر می‌دهند و حرف‌های بسیار زیبا و امیدوارکننده بر زبان جاری می‌نمایند. خیلی از نامزدها تلاش می‌کنند که در مصاحبه‌ها و گردهمایی‌ها از خود چهره‌ای عدالتخواه به تصویر بکشند. از آن روزی که کار ثبت‌نام را انجام می‌دهند خود را عدالتخواه معرفی کرده و بر سر این موضوع مانور داده و سخن‌سرایی می‌کنند.

انتظار مردم و جامعه از مسئولین، عدالتخواهی آن‌ها به معنی واقعی می‌باشد اما در عمل مشاهده می‌شود که توجه به این مسئولیت اجتماعی در نزد آن‌ها در حد یک "پز مدیریتی" تقلیل پیدا می‌کند.

بعد از شهادت آیت‌الله رئیسی با آن‌همه ویژگی‌های منحصر به فرد، ایران اسلامی به رئیس‌جمهوری نیاز دارد که خودش عدالت‌پیشه باشد و این ویژگی را در مسئولیت‌های قبلی نشان داده باشد. آن‌هایی که با ثبت‌نام در انتخابات ریاست‌جمهوری، شعار عدالتخواهی بدهند و در رفتار شخصی‌شان از آن کیلومترها فاصله داشته باشند، اقدام شان چیز دیگری جز بازارگرمی انتخاباتی نخواهد بود.

آن‌هایی که دم از عدالتخواهی می‌زنند باید در عمل این ادعا را به اثبات برسانند. کسی که در سال‌های گذشته برای خود، اطرافیان، دوستان و اقربای نسبی و سببی فرصت‌های ویژه‌ای فراهم کرده آیا می‌تواند از عدالت‌خواهی حرف بزند؟

مردم در انتخابات ریاست‌جمهوری به کسانی رأی خواهند داد که عدالتخواهی و عدالت‌پیشگی را نه به‌عنوان یک شعار تبلیغاتی بلکه موردی با باور قلبی معتقد باشند و دامن‌شان از هر چه تبعیض و فساد و رانت است مصون بوده باشد.

کسی که خود را عدالتخواه معرفی می‌کند اگر در میان مردم زندگی نکند و با مردم در همه صحنه‌ها همراه و هم‌قدم نباشد و مسیر رانت‌ها را به روی خود و خودی‌ها مسدود نکند شایسته تکیه زدن بر رأس قوه مجریه ایران اسلامی نخواهد بود.